

[15th July 1952]

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ Don't say 'rampant', say 'prevails.' ”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ Yes, prevails, among certain sections of the higher officials. Certain people are there. Therefore, it is those people whom we should attempt to catch rather than the smaller people.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ I will try to catch them. Sri Ramamurthi may rest assured that I am a good fisherman in that respect.” (Cheers.)

SRI T. VISWANATHAM :—“ Sir, on behalf of the Opposition, I would like to say one thing with regard to the very last sentence of the Hon. the Chief Minister. He said, 'Even if an Opposition Member comes, I won't give any favours'. Let me say that they won't expect any favours from him. Let me also assure him that none of the Opposition will go to him for any favours.”

SRI PILLALAMARRI VENKATESWARLU :—“ Mr. Speaker, Sir, the Hon. the Chief Minister has made a statement to convince the House that he has taken courage. But I feel otherwise and the points I have raised particularly . . . ”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member should not make a second speech.”

SRI PILLALAMARRI VENKATESWARLU :—“ I do not propose to make any speech now. I do not like to give any opportunity to the Hon. the Leader of the House or the Hon. the Chief Minister to say that we are very adamant and that we are most unreasonable. I am not withdrawing the cut motion and I wanted to say it in a few sentences. That is all.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the allotment of Rs. 1,03,92,200 for Heads of States, Ministers and Headquarters Staff be reduced by Rs. 100 ’.”

The cut motion was lost.

MR. SPEAKER :—“ I now put the Demand to the vote of the House. The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,03,92,200 under Demand IX—Heads of States, Ministers and Headquarters Staff ’.”

The Demand was carried and the Grant was made.

(2) DEMAND XI—DISTRICT ADMINISTRATION AND MISCELLANEOUS.

4-15 p.m. * THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of His Excellency the Governor, I beg to move—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding rupees 5,96,15,400 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous.’ ”

15th July 1952]

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 5,96,15,400 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous.' "

" I allot four hours for this Demand. The hon. Member Sri Thimma Reddi may move his cut motion."

SRI P. THIMMA REDDI :—" Mr. Speaker, Sir, here is the Hon. Revenue Minister sitting near me asking me to tell him all that I have to say so that he might see that the work in the various departments went on well. I am very glad that the Ministry headed by Sri Rajagopalachari has given us the assurance that the officials will function well. While replying to the previous Demand, Hon. Sri Rajagopalachari gave his view-points."

MR. SPEAKER :—" I find that the hon. Member has not given notice of a cut motion. It is better that some other hon. Member who has given notice of a cut motion first moves his motion before the hon. Member speaks on it. I will call the hon. Member Sri Viswanatham, who I think, has given notice of a cut motion to move his motion."

SRI G. LATCHANNA :—" When the Speaker has called one hon. Member to move the cut motion, has he not the privilege to move the motion and make a speech? "

MR. SPEAKER :—" When the hon. Member Sri Thimma Reddi came to my room and told me that he was going to move the cut motion, I thought that he had given notice of such a motion. That is why I called him to speak. But, I now find that he has not given notice of any cut motion. So, somebody else who has given notice of a cut motion might first move his motion and then I will call the hon. Member to speak."

SRI G. LATCHANNA :—" If in a Group Leaders' conference it was decided that the leader of a particular party or group can move a cut motion, can there be objection to it, Sir? "

MR. SPEAKER :—" I have no objection to allow the Group Leaders to move cut motions, provided they give notice of the same. Now, the hon. Member Sri Viswanatham may move his cut motion."

SRI T. VISWANATHAM :—" If you will permit me, Sir, I shall request the hon. Member Sri Thimma Reddi to move the motion on my behalf."

MR. SPEAKER :—" That cannot be done."

SRI T. VISWANATHAM :—" In that case, I will move the motion and allow Mr. Thimma Reddi to continue his speech. I move—

' That the allotment of Rs. 5,96,15,400 for District Administration and Miscellaneous be reduced by Rs. 100.' "

[15th July 1952]

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

' That the allotment of Rs. 5,96,15,400 for District Administration and Miscellaneous be reduced by Rs. 100 '.

" The hon. Member Sri Thimma Reddi may now continue his speech."

SRI P. THIMMA REDDI :—" The Hon. Sri Rajagopalachari, while replying to the previous Demand explained how the administration is going to be run in future in the Madras State. That is really very heartening. I have to bring to the notice of the hon. Members of this House that our experience in the past 4 or 5 years was that there was absolutely no control over those who were running the administration in the districts, be they Collectors, Tahsildars, Members of Board of Revenue, or even Secretaries. We have been observing how these Collectors and others were conducting themselves in the districts. Each one was thinking that he was a law unto himself. As there was no proper control over them, they were thinking like that. The result was the public had to suffer at the hands of those district officials. Of course, after the Ministry headed by Hon. Sri Rajagopalachari has come into power, the officers in the districts have a little fear that they should behave well. But that is not enough. There are lots of cases where the officials are still not behaving properly and well. Personally, I know of many cases in the Andhra districts where some of the district officers have played into the hands of the politicians for the reason that they may get promotions and some other benefits. All these things have to be very clearly and very keenly watched by the Ministers and they should be asked to behave well with the public.

" The Hon. Sri Rajagopalachari has himself admitted that there are too many assistants to the Collector and that there are too many Tahsildars, Deputy Tahsildars and clerks in some of the Taluk offices and Collectorates. They have to be retrenched. There is necessity for a Committee to investigate this matter and such of those people who deserve to be retrenched have to be retrenched. Under this Head, there are certain things which should be carefully looked into and there are certain defects which should be rectified. There is an item, viz., discretionary grants left in the hands of the Collectors for being used for the benefit of the people when cholera, plague and such other epidemics break out. It is regrettable to state here that when I enquired of the Collector of Chittoor whether he had adequate funds with him to combat these epidemics, he told me that he had no funds to be utilized for the benefit of the people, especially when cholera broke out in many taluks and many villages. I request the concerned Minister to make a note of this.

" There is another item under this head, under which the Collector may use some money for reclaiming lands under the Cauvery-Mettur Project area. Why should money be specially spent on this area? Wherever there is need, money should be spent for reclaiming lands, and not on particular areas like this.

15th July 1952]

[Sri P. Thimma Reddi]

“ There was mention about the Rayalaseema Development Board. As I have already stated on a previous occasion, the work turned out by this Board is almost nil. Except a few suggestions, which even a few people sitting together can give, the Board has not done anything substantial. There is imperative need for a few geologists who should survey the entire Rayalaseema area inch by inch and tell the Government what industries should be taken up. Also, there is need to start a Technological College, or rather a Metallurgical College in Rayalaseema so that some men may be trained in the methods of prospecting for minerals. If this is done, they will be useful when industries are started in that area. One most regrettable feature under this head is that out of Rs. 108 lakhs sanctioned for subsidies for wells, only Rs. 33 lakhs have been spent and the balance of Rs. 75 lakhs has been taken over to the estates management. Is it right, Sir? We know that not only the Rayalaseema area, but also all the dry areas in this State are depending on wells for their irrigation. I am told by some friends that in Coimbatore, wells are as deep as 70, 80 and even 100 feet. It must be the same thing in other dry areas of Tamil Nad. In Rayalaseema, there are nearly 1½ lakhs of wells. When the Government were able to spend only Rs. 33 lakhs out of the amount of Rs. 108 lakhs, they should have utilized the balance for improving the wells by deepening them or for purchasing drilling sets or some such machinery. Again, boring sets are a great necessity. The Madras Government will do well to learn a lesson from the military units which have been working in this State. The military units are at present able to get water, wherever possible even by deepening to depths of 100 to 200 feet. By using the equipment that the military are employing in this respect, we can save crores of rupees which are now being wasted in blasting and digging wells. You can use the boring sets and bore wells at comparatively low costs. I think the Government may have to spend eight annas to Re. 1 per foot and in the case of hard rocks something like Rs. 2-8-0 to Rs. 3 per foot if they accept my suggestion and adopt the methods adopted by the military authorities. At present, they have to spend something like Rs. 300 to Rs. 500 per well. Why should the Government waste public money like this? Power drilling sets and boring sets are very necessary for this State. I think each district must have one such set. Further, the Government of Madras must constitute half a dozen units, each consisting of 500 people or 1,000 people, with one or two Engineers, Supervisors and Overseers, with a few lorries and some electrical and mechanical equipment. These units must move about in the district wherever there is scarcity of water and wherever famine may break out, or wherever the monsoon may have failed. These units must proceed to those places and deepen wells wherever necessary without waiting for the military units or the Government to take action. Usually the Government take months and months to take action in such matters. Our experience in the past is that every year there is failure of monsoon and prevalence of famine somewhere in the northern districts, or southern districts or central districts. So, there is need for a number of such units to deepen the wells and assist people not only in the

[Sri P. Thimma Reddi]

[15th July 1952]

matter of providing them with drinking water but also in providing water for irrigation purposes. This is a very important matter. It is really regrettable to note that out of the 108 lakhs of rupees, only Rs. 33 lakhs was spent and the balance has been taken away to estate management. This state of affairs should not be encouraged. This House must be assured by the concerned Ministers that the Government will buy a number of drilling sets and boring sets and keep one set in each district and that a regular unit will be constituted for deepening the wells in every district in future. There is not much to be said on this Demand. There has been some discussion on the previous Demand. As the present Demand and the previous one are almost similar, I do not feel there is much to be criticised under this Demand."

* SRI M. CHINNATHAMBI THEVAR :—" Mr. Speaker, Sir, I thank you for giving me this opportunity to speak on this Demand. Some of us who are sitting in the back row being new and not conversant with the rules of procedure in this House realize how difficult it is to get a chance to speak. I request the Hon. Speaker to evolve a procedure by which all Members could be given equal opportunity to speak."

MR. SPEAKER :—" There are 375 Members in this House and it is not possible for all the hon. Members to speak on a Demand."

* SRI M. CHINNATHAMBI THEVAR :—" I support the Demand moved by the Hon. Minister and oppose the cut motion. District administration forms an integral part of the Government fabric. It is this part of the administration which is in close and immediate touch with the people and as such, all the policies, programmes and plans of the Ministry are put into practice in the districts only through the district heads. If anything goes wrong in the district administration, it will reflect very badly on the existing Government. Therefore, the Government should pay more attention to district administration. In our State, district administration in the past five or six years was not quite satisfactory. District Officers were not allowed a free hand in the discharge of their duties. They were subjected to all sorts of undue and unnecessary influence and interference in their day-to-day administration."

4-30
p.m.

" In my district of Tirunelveli the interference was the worst of its kind. No department was free from it. There was interference in the Police Department, in the Civil Supplies section, in the Revenue Department and even in the Judicial administration. Under the threat of transfer or of starting of enquiries, many of the officers were made to do things and pass orders which were illegal and improper, with the result that there was utter dissatisfaction and the people were harassed. Criminals were assisted to escape. Breakers of law were set free with the help of the legislators, and blackmarketers when caught red-handed, were set free in a few hours after the commission of the offence, with the result that the prestige of the Government went very low in the estimation of the people. This was the condition for the past five years."

15th July 1952] [Sri M. Chinnathambi Thevar]

Now, for the present, the new administration has come into existence and the Hon. the Chief Minister's pronouncement of his policy has put a check to such sort of interference with the officials. The Chief Minister's pronouncement has got both good and bad effects. It is good in the sense that there is a sigh of relief, there is a sense of security and a feeling of satisfaction among the officials in the hope that they would be able to discharge their duties properly without interference. It is bad in the sense that the officials, taking advantage of this statement of policy, are refusing even to hear proper and legitimate representations. I do not know whether what is now being done by the district officials was the very thing that was intended by the Hon. the Chief Minister. If not, I would request the Hon. the Chief Minister to see that such things do not occur.

" I have to say a few words about the personnel of the district administration, particularly district heads. Only first-rate men, men with great experience and efficiency should be the district heads. We want men who will be free from communal bias and who will be impartial under any circumstances and who will do their duties conscientiously without fear or favour. Of course, these qualities may not be necessary in the case of Ministers. But in the case of district heads, such qualities are very essential. Now for the past five years we have been having a type of officers who were saying 'Amen' to all that their superiors were asking them to do. In my opinion, in all the districts, only the best type of men, first-rate men, should be posted as district heads because we already hear very many complaints of communal bias among the district heads. I would make one suggestion here. In the case of Tamil districts, it is better to post officers who are of Andhra origin and in the case of Andhra districts, Tamil officers can be posted to avoid communal partiality.

" Then, Sir, for proper and better district administration, more powers should be given to the district officers and to the District Collectors because I feel, Mr. Speaker, that at present, the District officers are not able to do their duties independently. More discretionary grants should be given to the District Collectors. If a District Collector visits a village and if he feels there is necessity for a small road, as matters stand at present, he cannot do anything. If more discretionary grants are given and more powers are vested in him, it is easy for the District Collector to satisfy the needs of the villagers by putting up, for instance, a small road. At present, what he has to do is to approach the District Board which has got its own Five-Year Plans or programmes and above all has to get the sanction of the Government. The District Collectors should be empowered to open small dispensaries, schools, medical centres and maternity and child welfare centres, with the help of the discretionary grants.

" Sir, the District Collectors and the Revenue Divisional Officers should maintain closer contact with the people. As it is, there is a sort of exclusiveness prevailing among the district officials who do not mingle very freely with the villagers. It is necessary for the District Collectors and the Revenue Divisional Officers to visit

[Sri M. Chinnathambi Thevar]

[15th July 1952]

villages very often. These officers should make it a point to visit at least a dozen villages every month. They should not only visit them but should also come in contact with all sections of the people and know the needs of the people by independent enquiries. At present, the District Collectors and the Revenue Divisional Officers come to know of the needs of the people only on the representation of the people themselves. It should be the work of the District Collectors and the Revenue Divisional Officers to make enquiries themselves and find out the needs of the people and not depend on the representations of the people.

“ Then, I come to the question of village officers. The village officers represent a big body of people on whom the entire edifice of the Government is based. They have got their own grievances. Their longstanding grievance is that they are not respected by the higher officials, namely, District Collectors, the Taluk Officials including the Taluk Office clerk. I plead that they should be respected by the higher officials and their grievances should be redressed as early as possible.

“ Sir, I come from Tirunelveli district, from a constituency which is known as Alangulam. Alangulam constituency is the Rayalaseema of Tirunelveli district, because in that part of the district, there are no roads. There is not even one road worth the name and worth mentioning. Even though it is a zamindari area, it has been neglected for such a long time. There are no wells; there are no big schools; there are no elementary schools either and there are no wells for drinking water. When I had the opportunity at the time of the elections to go through the villages, I realized the utter necessity for all these amenities. There is already a proposal to extend the firka development area in each district. This is an area which lies adjacent to the existing firka development area. Therefore, I would request the Hon. the Chief Minister to take this firka as a firka development area to be taken up this year. There is one tank improvement scheme which has been pending in the Collectorate for the past so many years. It is called the Alangulam Tank Renovation Scheme. The surplus channel proceeding from Nagalkulam tank can take water to this tank. This scheme costing about seven lakhs of rupees was provided for in the Budget last year or so, but it is still under consideration. It is pending with the District Collector on the objection of certain mirasdars who have got their own interests to see that the scheme does not come to fruition. Therefore, I think the Government should take very early steps to implement this scheme which has been started long ago.

“ There are also other matters relating to other areas in the district. There is a firka called Mathavakurichi which has the same features as the Alangulam area. It should also be taken up under the firka development scheme.

“ With these words, I support the Demand.”

* SRI S. RAMALINGAM :—“ மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர் ஸார், இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரிக்கும் முறையில் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சர்க்கார் உத்யோகத்தில் இருக்கும் கெஜட் பதிவில்லாத

15th July 1952]

[Sri S. Ramalingam]

ஆபீசர்கள், புதிதாக வந்திருக்கும் ராஜாஜி சர்க்கார் ஏதாவது சௌகரியம் அளிக்கும் என்று எதிர்பார்த்திருந்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் எதிர் பார்த்த அளவிற்கு ஒன்றும் செய்யா விட்டாலும்கூட அவர்களுக்கு **Educational Concession** என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு புது திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த முறையினால், ஏற்கனவே **Educational Concession** கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றது. என்.ஜி.ஓக்களை பிற்பட்ட வகுப்பினரை இப்பொழுது சர்க்கார் கவனித்ததாகத் தோன்றவில்லை. இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் புதிய திட்டப்படி அவர்களுக்கு பலன் கிடைக்கவில்லை என்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆனால் நிதி மந்திரி அவர்கள் இந்த பட்ஜெட்டை சமர்ப்பிக்கும்போது அவர்களை **'Hard-pressed public servants'** என்று ரொம்பவும் அனுதாபத்துடன் பேசினார். அதைப்போல் பிரதம மந்திரி அவர்களும் இந்த என்.ஜி.ஓக்களை **'Loyal servants'** என்று தங்களுடைய சிப்பந்திகளை சொல்லிக் கொள்வதற்கு தயங்கவில்லை. ஆகையால் அந்த பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கும் இந்த புதிய திட்டத்தால் பலன் அடையாதவர்களுக்கும் சர்க்கார் ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது இருக்கும் நிலையில் இன்னும் அதிக கஷ்டப்பட வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு வந்து விட்டார்கள். ஆகையால் இந்த என்.ஜி.ஓக்களுக்கு ஒரு நல்ல சௌகரியத்தை செய்து கொடுக்கும்படியாக நான் சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக இந்த ஜில்லா நிர்வாகத்தைப் பற்றியும் இந்த கிராம அதிகாரிகளைப்பற்றியும் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது கிராம அதிகாரிகளுக்கு ரூ. 15 சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படி சம்பளம் கொடுக்கும்போது சர்க்கார் சொல்லுகிறார்கள் அவர்கள் நிரந்தர வேலையில் இருப்பவர்கள் அல்ல. அவர்கள் **Part-time workers** என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்களுக்கு நிறைய வேலைகளைக் கொடுத்து அதிக சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும். அதற்குத் தகுந்தாற்போல் வேலையையும் வாங்கிக் கொள்ளட்டும். அதற்கு ஆட்சேபம் இல்லை. அவர்கள் **Part-time workers** என்று சம்பளத்தைக் குறைவாகக் கொடுப்பது நியாயம் இல்லை. அவர்களை **Part-time workers** என்று சொல்வதால் அவர்களுடைய பொறுப்பைத் தட்டிக்கழிக்கிறார்கள். அதனால் கிராமங்களுக்குச் சென்றால் இந்த கிராம முன்சிப்களையும், கிராம கணக்குப் பிள்ளைகளையும், தலைவாரியையும், வெட்டியான்களையும் கிராமத்தில் கண்டு பிடிப்பது என்பது சிரமமாக இருக்கிறது. அவர்களை **Part-time workers** என்று சொல்வதை உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு தங்களுடைய சொந்த அலுவலாக சொந்தமாக சம்பாதிப்பதற்காக நகரங்களுக்குச் சென்று விரகிறார்கள். இந்த முறையை சர்க்கார் மாற்றி பூரா நாட்களுக்கும் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும். மற்ற சர்க்கார் சிப்பந்திகளைப் போல் அவர்களுக்கும் சம்பளமும் சலுகைகளும் கொடுத்து அவர்களை வேலை பார்க்கச் சொல்லவேண்டும். இப்பொழுது என்.ஜி.ஓக்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் இந்த **Educational Concession** ஐயும் அவர்களுக்கும் கொடுத்து கிராம வேலைகளைப் பார்க்கும்படியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். மற்ற சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் எல்லா சலுகைகளையும் அவர்களுக்கும் கொடுக்கும்படியாக நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக இந்த பட்ஜெட்டில் கலெக்டருடைய **Discretionary grant** என்று சொல்லி ரூ. 62,000 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த தொகையானது மாகாணத்திலுள்ள எல்லா கலெக்டர்களுக்கும் என்றிருப்பதால் அது மிகவும் குறைவான தொகை. அதை வைத்துக் கொண்டு கிராமங்களுக்கு ஒரு சௌகரியமும் செய்ய முடியாது. ஆகவே அந்தத் தொகையை அதிகப்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது **sanction** செய்யப்பட்ட பணத்தைக் கொண்டு கிணறுகள் வெட்டுவது ரஸ்தாக்கள் போடுவது என்று இருக்கிறது. அந்த பணத்தை வைத்துக்கொண்டு ஜில்லா அதிகாரிகள் உள்ள வேலைகளை நிறைவேற்றாமல் விட்டுவிடுகிறார்கள். ஏற்கனவே **sanction** செய்யப்பட்ட வேலைகளை உடனுக்குடன் செய்து முடிக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri S. Ramalingam]

[15th July 1952]

“அடுத்தபடியாக ‘Food production’ என்று சொல்லி அதன் சிப்பந்திசெலவுகளுக்காக ரூபாய் நாலு லட்சத்தி தொண்ணூர்த்தி எட்டாயிரம் ரூபாய் பட்ஜெட்டில் கேட்கப்படுகிறது. இவ்வளவு பெரிய தொகையை ‘Food production’ என்று சொல்லி அதன் சிப்பந்திச் செலவுகளுக்குச் செலவழிக்க வேண்டியதில்லை என்பது என்னுடைய கருத்து. இந்த நிர்வாகத்தைக் கலைத்துவிட்டு இந்த நான்கு லட்சத்தி தொண்ணூர்த் தெட்டு ஆயிரம் ரூபாயை உண்மையாகவே உற்பத்தி பெருக்குகிறவர்களுக்குக் கொடுத்தால் கண்டிப்பாக இன்னும் உணவை ஏராளமாக உற்பத்தி செய்யமுடியும்.

“அடுத்தபடியாக விவசாயிகளுக்கு விவசாயக் கடன் என்று கொடுத்து வருகிறார்கள். அவ்விதம் விவசாயிகள் தங்களுடைய கடனை வாங்கும்போது மிகவும் பெரிய கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. மனுப்போட்டு இந்தக் கடனை வாங்குவது என்றால் இரண்டு மூன்று மாத காலம் கண்டிப்பாக ஆகிறது. அதற்காக விவசாயிகள் கிராமங்களிலிருந்து சுமார் 10, 12 மைல்கள் நடந்து நகரங்களுக்குச் சென்று அந்தப் பணத்தை வாங்குவதற்கு மிகவும் சிரமப்படுகிறார்கள். ஆகவே குறித்த காலத்தில் விவசாயிகளுக்கு செனகர்யமாக இந்த கடன் தொகையைக் கொடுக்க வசதி செய்வதற்கு வேண்டிய முறையை சர்க்கார் கையாளவேண்டும் என்று நான் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இன்றைக்கு இந்த கடன் வசதி யாருக்கு இருக்கிறதென்றால் பட்டாதாரர்களுக்கும் நிலச்சுவாந்தாரர்களுக்கும் தான் இந்த கடன் வசதி இருக்கிறது. யாருக்கு இந்த கடன் வசதி வேண்டுமென்றால், உண்மையில் விவசாயம் செய்து கஷ்டப்படுகிறவர்களுக்குத்தான் இந்த கடன் வசதி இருக்கவேண்டும். குத்தகைக்கும் வாரத்திற்கும் சாகுபடி செய்கிற விவசாயிகளுக்கு இந்த கடனை வாங்கிக் கொள்வதற்கு சர்க்கார் ஒன்றும் செய்யவில்லை. நான் கேட்ட கேள்விக்கு கோவாப்பரேடில் மந்திரி பதில் சொன்னபோது அது பொதுவாகவே பதில் சொல்வதாக இருந்தது. யார் விவசாயம் செய்கிறார்களோ அவர்களுக்கும் யார் சொந்த நிலம் வைத்து பயிரிடுகிறார்களோ அவர்களுக்கும், இந்த வசதி கட்டாயமாக இருக்கவேண்டும். நிலம் இல்லாது சாகுபடி செய்யக்கூடிய குத்தகைக் காரர்களுக்கும் வாரக்காரர்களுக்கும் சர்க்கார் அவசியம் இந்த வசதியைச் செய்து தரவேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்து. அவர்களுக்கு இந்த கடன் வசதி செய்து கொடுத்தால் காலாகாலத்தில் விதையை வாங்குவதற்கும், ஏரு வாங்குவதற்கும் உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கும் அவர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும். இந்த முறையை சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

4-45
p.m.

“அடுத்தபடியாக இன்றைக்கு இருக்கும் நிலையில் கிராமங்களில் மிராசுதாரர்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் ஏற்படும் சச்சரவுகளைத் தீர்த்து வைக்க ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரம் கிடையாது. தஞ்சை ஜில்லா சர்க்காரில் ரிவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசரை பேட்டிகண்டு ஷே தாலுகாவில் ஏற்பட்டிருக்கும் சச்சரவைத் தீர்க்கவேண்டும் என்று கேட்டதற்கு அவர் பதில் சொன்னார் இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமையில் தன் கையில் அந்த அதிகாரம் இல்லை என்றும் அதிகாரம் வாங்கிக் கொடுத்தால் அதைத் தீர்த்து வைக்க முடியும் என்றும் சொன்னார். நீங்கள் சட்டசபை மெம்பர் என்று சொல்லுகிறீரே, சட்டசபையில் மந்திரிகளிடம் சொல்லி எங்களுக்கு அதிகாரம் வாங்கிக் கொடுங்கள் நாங்கள் தீர்த்து வைக்கிறோம் என்று சொன்னார். ஆகவே இப்பொழுது விவசாயிகளுக்கும் மிராசுதாரர்களுக்கும் அடிக் கடி ஏற்பட்டுவரும் சச்சரவுகளைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு வேண்டிய அதிகாரத்தை ஜில்லா அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தாசில்தாருக்கும், ரிவினியூ இன்ஸ்பெக்டருக்கும், ரிவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசருக்கும் வேண்டிய அதிகாரத்தைக் கொடுத்து மிராசுதாரர்களுக்கும் கிசான்களுக்கும் அடிக் கடி ஏற்பட்டு வரும் மனத் தாங்கலைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு வேண்டிய அதிகாரத்தை அவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அல்லது இந்த தகராறுகளைத் தீர்ப்பதற்கு நிரந்தரமாக Conciliation Committee ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

15th July 1952]

[Sri S. Ramalingam]

“இப்பொழுது கிராம அபிவிருத்தி தலைப்பின் கீழ் 28 லட்சத்தி 80 ஆயிரம் ரூபாய் மான்யம் சர்க்கார் கோருகிறார்கள். ஆனால் அதை கவனித்தால் 9 லட்சத்தி 28 ஆயிரம் ரூபாய் சிப்பந்தி செலவிற்காகவும் ஆபீசர்களுடைய பிரயாணச் செலவுக்காகவும் செலவுழிக்கப்படுவதாக தெரிகிறது. அதுபோக பாக்கி இருக்கும் 18 லட்சத்தி சொச்சம் ரூபாய் உண்மையாகவே ஹரிஜனங்களுக்கு அவர்கள் செய்யக்கூடிய திட்டத்திற்கு செலவுழிக்கும் வழியில் இருக்கிறது. மூன்றில் ஒரு பங்கு நிர்வாகச் செலவும் மூன்றில் இரண்டு பங்கு ஹரிஜனங்களுக்கும் 28 லட்சம் ரூபாய் ஹரிஜன நிதியிலிருந்து எடுத்து செலவு செய்யப்படுவதாக தெரியவருகிறது. இந்த முறையில் இந்த நிர்வாகச் செலவைக் குறைத்து அதிகப்படியாக ரூபாயை எடுத்து உண்மையாக இந்த கேஷமாயிலிருத்திக் செலவு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக எங்களுடைய தஞ்சை தாலுகாவில் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய சேரிகள் ஹரிஜனங்கள் வாழக் கூடிய அளவிற்கு இல்லை. ஹரிஜனங்களுக்கு என்று சொந்தமாக குடியிருப்பு மனைக்கட்டுகள் கிடையாது. இந்த மாதிரி நிலைமையில் அவர்களைப்பற்றி இந்த சபையில் சொல்லுவதற்குக் கூட வெட்கமாக இருக்கிறது. அவர்கள் படுக கஷ்டம் சொல்வதற்குக்கூட முடியாமல் இருக்கிறது. அவர்களில் செத்த பிறகு அந்த பிரதேசத்தை சடுகாட்டிற்கு எடுத்துப் போவதற்குக்கூட வழி இல்லாமல் பல இடங்களில் கஷ்டப்படுகிறார்கள். பட்டுக்கோட்டையிலும் அதேமாதிரி பல இடங்களில் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதைப்பற்றி இந்த சபையில் சொல்வதற்குக்கூட வெட்கமாக இருக்கிறது. இந்த ஜனநாயக சர்க்காரில் இவ்வளவு மோசமான நிலைமை இருக்கிறது. இதை உடனடியாக சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும். இன்றைக்கு தனிப்பட்ட ஹரிஜன வெல்பேர் ஆபீசர் என்று இருந்தும் கூட இதை கவனிக்கவில்லை. இந்த மந்திரி சபை உடனடியாக இதைக் கவனித்து ஏதாவது செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“கடைசியாக Religious Endowment தரப்பின்கீழ் ரூபாய் 9 லட்சத்தி 54 ஆயிரம் ரூபாய் கோரி இருக்கிறார்கள். இந்த Religious Endowment மேற்பார்வையில் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய கோயில்கள், இனாம்கள், தர்மஸ்தாபனங்களுக்கு உள்ள நிலங்களை எல்லாம் போடுகிறார்கள். அந்த நிலங்களினை இடைத்தட்டிலிருப்பவர்கள் எலத்திற்கு எடுத்து அவர்களால் சாகுபடி செய்யமுடியாமல் குத்தகைக்கு விட்டு தாங்கள் நடுவிலிருந்துகொண்டு சம்பாதிக்கிறார்கள். அதனால் விவசாயிகளுக்கும் அவர்களுக்கும் அடிக்கடி சச்சரவுகள் ஏற்படுகின்றன. இந்த முறையை மாற்றி நேரடியாக சாகுபடி செய்கிறவர்களுக்கு வாரத்திற்கும் குத்தகைக்கும் சர்க்கார் நிலங்களைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI H. B. ARI GOWDER :—“ Mr. Speaker, Sir, the last few words in the speech of the Hon. the Chief Minister in reply to the discussion on the previous Demand regarding 'favours' asked for by hon. Members, have set me athinking whether his reference applied to the requests made by Members of the Opposition including Independent Members on behalf of the public and whether such requests can be construed as 'favours'. I refer, Sir, to the request made by me regarding the necessity for starting a college in the Nilgiris. Now, that district is, I think, the only district where there is no college. I hope the Hon. the Chief Minister will be good enough to order the starting of a college there as early as possible. I find no provision in the present budget for starting a college. The starting of a college does not require provision of a large amount. It only requires the provision of a building. This can be met by providing one or two Government buildings that are available there. The maintenance charges could be raised either by public subscription or from the local bodies, or by

[Sri H. B. Ari Gowder]

[15th July 1952]

Government themselves. I shall be most grateful to the Hon. the Chief Minister if he can do the needful before he revises the Budget next time.

"Now, Sir, my district is a very small one and if only half of the tax paid by it to the Centre and the State is given back, I am sure we can turn the district into a prosperous one. Actually our district is contributing more than a crore of rupees a year and the return that it gets is precious little. Other districts also are not faring better. It is for this and for other reasons that the people all over have been agitating for decentralization of powers. If the powers of the State are transferred to the local bodies as they exist to-day or to new bodies that might be created, I am sure the agitation for linguistic States will be minimised. When we obtained independence, we all hoped for greater freedom for the people, i.e., for the districts and the villages. Now everybody is disappointed. We find we are working the 1935 Constitution with little or no change. In 1935 or rather in 1937 we had at least a hope that we would have a better Constitution. But now that hope has been shattered. Every power is vested with the State or the Central Government with the result that people do not feel they are as free as they should be. If decentralization had taken place there would not have been acute economic distress in the districts.

"Coming back to the Nilgiris, the State and the Central Government have passed orders fixing the minimum wages in the estates. Now there are high yielding and low yielding areas there. The Government do not understand the difficulties felt by the low yielding areas in paying the minimum wages to the labourers. Here, I am mentioning only one of the many grievances.

"Besides the grievances there are a number of services requiring the attention of the State Government. My district particularly can be made an ideal tourist centre. This has been neglected in more than one way. This district used to contribute something like 7 lakhs of rupees as excise revenue every year during the time when there was no prohibition, but now it is spending 36 lakhs of rupees according to the estimate given by the Collector of that district. While I personally would not like prohibition to be scrapped by Government, actually people want the prohibition policy of the Government to be scrapped. I do not know whether the proposal of the Government is to stop the manufacture and consumption of the so-called culinary essences. If the manufacture of these essences could be stopped, I think the prohibition policy would work well. If not I am afraid it may not work all right. I have been asked by my friends to tell the Government that if they cannot possibly work the prohibition policy successfully and effectively they should scrap it. Therefore I request the Government to consider this aspect of the question also before they come to a definite decision on their prohibition policy. Thank you, Sir."

***SRI V. SANKARANARAYANA MENON:—**“ബഹുമാനപ്പെട്ട അദ്ധ്യക്ഷനവകളേ, ഞാൻ ഇവിടത്തെ cut motion നെ അനുക്രമിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. cut motion നെ അനുക്രമിക്കുവാനുള്ള എന്റെ പ്രധാന കാരണം ഇന്നത്തെ ജില്ലാ ഭര-

15th July 1952] [Sri V. Sankaranarayana Menon]

നഗരസഭയും തീരെ ഒരു മാറ്റിപ്പുതുക്കി പണിയേണ്ടതാണ് എന്നുള്ളതാണ്. ഈ ഭരണകൂടം വിദേശീയർ ഇവിടെ ഭരിച്ചിരുന്ന കാലത്തു, അവർ ഇവിടുത്തെ യജമാനന്മാരുമായിരുന്ന കാലത്തു, അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കും അനുശ്ശിന്നം വേണ്ടി സൂക്ഷിച്ച ഭരണകൂടത്തിന്റെ അവധികളും മാത്രമാണ്. നമുക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടിയതോടുകൂടി നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ യജമാനന്മാർ ഈ നാട്ടിലെ കോടാനുകോടിവരുന്ന സാധാരണക്കാരാണ്. അപ്പോൾ ഈ ഭരണകൂടത്തിന്റെ ഉദ്ദേശവും ആദ്യം ഇവിടത്തെ കോടാനുകോടി ജനങ്ങളെ സേവിച്ചുകൊണ്ടു എന്നുള്ളതാകണം. ഇതിന്നു മുമ്പു ഇവിടെ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഭരണകൂടം മതിയാകുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഇന്നത്തെ District administration സമ്പ്രദായം തന്നെ ഒരു ഉടച്ചുവാക്കണം എന്ന ഈ cut motion നെ അമരുക ചുക്കാണ്ടു പറയുവാനുള്ളത്. ഇന്നു ജില്ലയിലെ അധിപന്മാർ ഉപദേശക സമിതികൾ രൂപീകരിച്ചു ആ സമിതികളുടെ അഭിപ്രായം ആരാഞ്ഞു കൊണ്ടു ഭരണം നടത്തുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള ഉപദേശകസമിതികൾക്കു ഈ നാട്ടിലെ സാധാരണക്കാരെ പ്രതിനിധിയും ഇല്ല, അവർ ഒരു ഉത്തരവാദിത്വബോധവുമില്ല; അവർ വേണ്ടത്ര അധികാരം നൽകുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു ജില്ലയിലെ സാധാരണക്കാരെ ആവശ്യത്തിന്നും ജീവിതത്തിന്നും അനുസരിച്ചുള്ള ഒരു ഭരണം നടത്തുന്നില്ല എന്നുള്ളതു വാസ്തവമാണ്. ഇന്നു ഏറ്റവും നല്ല പദ്ധതികൾ ഇവിടെ സൂക്ഷിക്കാത്തതു. പ്രൊവിൻഷ്യാൽ പബ്ലിക്, ഹരിജനോദ്ധാരണ പദ്ധതി, ഗ്രാമോദ്ധാരണ പദ്ധതി, അധിക ഭക്ഷണോല്പാദന പദ്ധതി എന്നിങ്ങിനെ പല പദ്ധതികളും നമ്മുടെ നാട്ടിൽ പ്രവർത്തിക്കുവാനായി പ്രവർത്തിച്ചുവരികയാണെങ്കിലും അതെല്ലാം ഇന്നു വേണ്ടതുപോലെ ആകാത്തതിനുള്ള കാരണം ഇന്നത്തെ ഭരണകൂടത്തിന്റെ വിചിത്രമാണ്. അതുകൊണ്ടു ഈ ഭരണകൂടത്തെ ഒരു മാറ്റിപ്പുതുക്കുവാനെ നമുക്ക് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിച്ചു ചർച്ചയ്ക്കണമെന്നു എന്തുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഇന്നത്തെ ഈ ഭരണകൂടം District ൽ ഉള്ള ഭരണസമ്പ്രദായം ഒരു ചിന്താശൂന്യമായ ഒരു മാറ്റം വരുത്തുവാൻ സാധിക്കുമെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ മുഖ്യമന്ത്രിയായ രാജാജിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു തുടക്കമെങ്കിലും തുടങ്ങിക്കൊണ്ടുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. ഇവിടുത്തെ ഗ്രാമത്തുകൾ നിയമിത ഒരു ഭരണസമിതികൾ വരുത്തി ഒരു മാറ്റം വരുത്തുവാൻ, ഇന്നത്തെ ഭരണകൂടം ഒരു നാട്ടുകാരെ ഭരണകൂടമാക്കുന്നപക്ഷം, നാട്ടിൽ നാം കണ്ടുകിട്ടുന്ന മതിവി ഒരു ജാതിമതാധിപത്യം, വർഗ്ഗാധിപത്യം, സ്ഥിതിസമത്വം നിയമിതമായ സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥ കെട്ടിപ്പിടിക്കുവാൻ സാധിക്കും. അതാണ് നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം. പക്ഷെ ഇന്നത്തെ നില നോക്കുമ്പോൾ District ൽ ഉള്ള administration തീരെ മനോഹരമാക്കണമെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ നിലയിൽ ഭരണസമിതികൾ വരുത്തുവാൻ വേണ്ട പരിശ്രമം ഗവണ്മെന്റു ചെയ്യുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. നമ്മുടെ രാജ്യം സ്വാതന്ത്ര്യമായതോടുകൂടി, യജമാനന്മാർ കോടാനുകോടി നാട്ടുകാരായതോടുകൂടി, ഇവിടെ ചില ഭരണസമിതികൾ വരുത്തിയിട്ടില്ല എന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. സ്റ്റേറ്റിന്റെയും കേന്ദ്രത്തിന്റെയും നില ജനകീയ പ്രതിനിധിയുമുള്ള സഭയുടെ മേൽനോട്ടത്തിലായിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ഇതുകൊണ്ടുമാത്രം ഇത്രയും വിസ്താരമുള്ള ഒരു രാജ്യത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ അറിഞ്ഞു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. അതു കേന്ദ്രീകൃതമായ ഒരു ഭരണത്തിന്റെ രൂപം മാത്രമാണ്. യഥാർത്ഥമായ സ്വാതന്ത്ര്യവും, സുഖവും ഈ നാട്ടിലെ 5 p.m. സാധാരണക്കാർക്കു കിട്ടുവാൻ സാധിക്കണമെങ്കിൽ ഈ ഭരണകൂടം ജനപ്രാനിധിയുമുള്ള ഉത്തരവാദിത്തമുള്ള അധികാരമുള്ളതും ആയ ജനപ്രതിനിധികളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു വികേന്ദ്രീകൃതമായ ഒരു ഭരണമാണ് നമുക്കു ആവശ്യം. അങ്ങിനെ ജില്ലകളിൽ വികേന്ദ്രീകൃതിച്ചു പരിപൂർണ്ണമായ അധികാരം ജനപ്രതിനിധികൾക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുവാൻ തെക്കാനായാൽ മാത്രമേ നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലുള്ള അസമത്വങ്ങളും കൈക്കൂലി മുതലായ അഴിമതികളും ഇല്ലാതാകുവാൻ പോകുന്നുള്ളൂ. ഇന്നു മുമ്പത്തെക്കാൾ അധികം അഴിമതികൾ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുകയാണ്. മുമ്പത്തെ ഭരണകൂടമായിരുന്നെങ്കിൽ അതിനെ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്ന ഉപരിഭരണമന്ത്രിയെ നല്ലപോലെ നിയന്ത്രിക്കുവാനുള്ള സാമർത്ഥ്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നാണെങ്കിൽ, അങ്ങിനെയുള്ള നിയന്ത്രണം ചുരുക്കുകയും നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ ഭരണകൂടങ്ങളിൽ അധികം കൈക്കൂലി മുതലായ അഴിമതികൾ വന്നുകൂട്ടുവാൻ ഇടയാകുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു ഇന്നത്തെ ഭരണസമ്പ്രദായം ഒരു മാറ്റം എന്നാണ് ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. ഇന്നത്തെ സമ്പ്രദായം പെട്ടെന്നു മാറ്റുമാർ സാധ്യമല്ലെങ്കിലും ഇന്നു ചില കാര്യങ്ങൾ കുതിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു എന്നു മന്ത്രിസഭ ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്. ഇന്നു കലക്ടറുടെയും താസിൾദാറുടെയും ഇടയിൽ ഒരു Subdivisional Officer ഉണ്ട്. ഇതിന്റെ ആവശ്യം എന്താണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

15th July 1952]

[Sri K. Shanmugam]

“కందుకూరు తాలూకాలో ప్రవహించు పాలేరునదికి జిల్లా కమిషనరీ, ఎక్స్-రాలపేట వద్ద అనకట్టుకట్టుటకై 17½ లక్షల రూపాయలకు ఎస్టిమేటు వేసియున్నారు. ఈ పని ఎస్టిమేటు ప్రకారం పూర్తి అయితే బిల్డుగుంట, పాకల, సోమరాజుపల్లి, చింగినపల్లె మున్నగు పెద్ద గ్రామాలకు ఆ నీరు పారి ఇప్పుడువుండే సాగుగడికాక ఇంకా ఎన్నో వేల ఎకరాలు సాగులోనికివచ్చి తాలూకాకు అంతకున్నూ ఊహించుటలేకుండా పోతుందని గౌరవ రెవెన్యూ మంత్రిగారికిన్ని, ఇరిగేషన్ మంత్రిగారికిన్ని మనవిచేయుచున్నాను. కందుకూరులో సబ్-మేజిస్ట్రేటు కోర్టు ఎత్తివేయటచేత 40 మైళ్లదూరముగ నున్న కావలి కోర్టుకు వెళ్లవలసివస్తున్నది. సింగరాయకొండ, కందుకూరు, కొండపిగుడ్డూరు యీ పోలీసు స్టేషనులనుండి ప్రతి చిన్న కేసుకునూడా కావలికి వెళ్లవలసి వస్తున్నది. ఇందుచేత పోలీసువారికి బత్తాలు ఎక్కువగుటయేగాక పార్టీలగూడా నానాఅవస్థలకు గురియగుచున్నారు. ఇంతేకాక కందుకూరు, కావలి తాలూకాలకు కలిసి ఒకే మేజిస్ట్రేటు వూడుటవలన కేసులుగూడ అలస్యమగుచున్నవి. ఈ ఇబ్బందులు ప్రభుత్వము గమనించి ఆ కోర్టును తిరిగి కందుకూరులో ఉంచునట్లు లా శాఖా మంత్రి (Law Minister) గారిని కోరుచున్నాను.

“జాతీయభాషయగు హిందీ హైస్కూల్స్‌లో వారానికి మూడు వీర్యండ్లు ఉండగా రెండు వీర్యండ్లే చేసినారు. హిందీ పండితులకు ఇతర పండితులలోపాటు 1948 వ సంవత్సరమునుండి వ్యత్యాసపు (retrospective)గా జీతాలు కట్టవ్వక 1949 వ సంవత్సరమునుండియే యిచ్చినారు. S.S.L.C. holders నాఉండి హిందీలో విశారద డిగ్రీపొందినప్పటికినీ అసర్దు ఉపాధ్యాయులతో (unqualified) గమనంగా రూ 40 లు స్థిరజీతంగా నిర్ణయించియున్నారు. కనీసం III ఫారంలకు బోధించు హిందీ పండితులకు రూ. 45—55 వరకునూ స్కేలుయిచ్చి తగిన ప్రోత్సాహము యివ్వవలెనని కోరుతున్నాను. ఇదేకాకుండా ప్రాథమిక పాఠశాల టీచర్లు అందరూ వారికివ్యభుడు జీతాలలో జీవనములు గడుపుకోలేక నానా ఇబ్బందులు పడుతున్నారు. కనుక వారియొక్క వేతనాభివృద్ధినిగరించి ఆలోచించగలందలకు విద్యా శాఖామంత్రి గారిని కోరుతున్నాను.

“కరువు ప్రాంతమైన కందుకూరు, పొదిలి తాలూకాలలోని వ్యవసాయదార్లకు జీవన భృతి ఋణాలు, తక్కువ ఋణాలు విరివిగాయిచ్చి యీకరువు గర్వకొనేటంతవరకు లగిన సహాయంచేసేదరని గౌరవ రెవెన్యూ మంత్రిగారిని కోరుతున్నాను.

కావలి తాలూకా, పెదపవని ఎస్టేటు యిలాకాలో భిమవరప్పాడు గ్రామ హరిజనులు (landless poor)నలభై కుటుంబాలు పొరంబోకు ఖామికి నెల్లూరు జిల్లా కలెక్టరు గారికి ఆర్డరు ఇచ్చుకోగా ఎస్టేటు ఖాములస్థియ High Court stay order లోనున్న వనియూ, ఇప్పుడు యిచ్చుటకు వీలులేదనియూ ఉత్తరువులు యిచ్చినారు. ఇప్పుడు ఆ గ్రామంలోని సవర్లుల కొందరు వందల ఎకరాలు గలిగిన ఖాస్సాములు పేదలకు దక్కనియ్యకుండా ఆ ఖాములు దున్నుకొనుచున్నట్లు తెలియుచున్నది. కావున గౌరవ రెవెన్యూ మంత్రిగారు ఈ విషయమై ప్రత్యేకంగా శ్రద్ధవహించి స్వయముగా ఆ ఖాముల విషయం దర్యాప్తుచేయించి, ఇవ్వదగినయెడల సదరు ఖాములను యీ పేద హరిజనులకే యిప్పించగలందలకు తోడ్పడెదరని మనవిచేయుచున్నాను.

“హరిజనుల స్కూల్ షిపుల విషయంలో గత సంవత్సరం యిచ్చినదానికంటె ఈ సంవత్సరం రెండు లక్షలు తగ్గించబడినది. హరిజన విద్యార్థులు కాలేజీలలో ఫీజు వస్తరాలు కట్టవలసియున్నది. ఈ ఫీజు కట్టలేక అనేకమంది హరిజన విద్యార్థులు చదువు

15th July 1952]

[Sri N. N. Suvarna]

and I know that corruption is rampant among the officials. I am sorry to say that corruption is even on the increase. It is a curious phenomenon which requires some explanation. To cure this phenomenon, there is the Anti-Corruption Act of the Union Parliament and this State also has set up a Tribunal for disciplinary proceedings. All that has been in vain. Month after month we are receiving reports of several enquiries and of people being punished. But it seems to be endless. What is the reason for this? It seems to me that if punishment is the only remedy for curing this disease, the remedy is worse than the disease. In saying so, I would just make a distinction between the top-ranking officials and the lower staff. I should say that punishment is the only remedy in the case of top-ranking officials because they are paid very high salaries and there is absolutely no reason for corruption on their part. It is wickedness that makes them corrupt and so they deserve punishment. But in the case of the lower staff, it is a different story altogether. Sir, this corruption is not of today or of four years ago. It is a heritage of the past. We all know that under British rule the higher officials received fabulous salaries and the lower staff were kept on very small pay; but, to make up the difference, they were allowed *mamools*; in fact, in the villages the *talayaris* get Rs. 5, *karanams* Rs. 7 or Rs. 8, and other officers from Rs. 10 to Rs. 12. All these people have their *mamools* and the higher officials allow them. Therefore the people were bled white for the sake of the European officers, and the lower staff were allowed in turn to receive *mamools*. If anybody dared to file petitions, they were not enquired into and those who filed petitions were threatened with prosecutions. Now the whole thing is reversed. The Government have allowed the people to send up petitions against officials if there is corruption. But the pay of the lower staff has not been increased in any way. So they are placed between the devil and the deep sea. When a new entrant joins Government service, he is told by the Government, 'we cannot give you a living wage and you cannot make both ends meet'. But, at the same time, he is also told, 'There is temptation for corruption in service; therefore you have to be very careful and if you yield to the temptation, there is the Damocles' sword, the Tribunal for disciplinary proceedings'. This is the way in which a new entrant gets into Government service. What is he to do under those circumstances? Sir, in this connection I am reminded of a Greek story. In ancient Greece, the soldiers were allowed to thieve and thieving was no crime, but they should not get caught; if they were caught, they were punished, not for thieving but for want of adroitness. Sir, the lower staff in this State are not paid well, but at the same time, they are asked to carry on. Only smart people can thrive under these circumstances. Therefore, the bribe taker and the bribe giver both combine against the few honest men. The Anti-Corruption Act provides that if five people come forward and file a petition the matter will be enquired into; so, petitions are filed against honest men and they go to the wall. Under these circumstances it has become difficult for honest people to carry on. I therefore said that

[Sri N. N. Suvarna]

[15th July 1952]

punishment is only a destructive method and not a remedy. On the other hand, I wish to make a constructive suggestion. If only the lower staff are paid a living wage and they are allowed free medical aid, free education for their children and free housing, it will go a long way to improve their position and prevent them from resorting to corruption. If they persist even then in corruption, they deserve to be punished. I don't say that all these can be implemented in quick time, but they can be implemented gradually. I want to suggest another remedy also. Rewards can be given to honest people in the service. This aspect has been neglected till now. In fact the Hon. Chief Minister has shown the way when he said that an efficiency pay of Rs. 5 would be granted to every driver in the Government Transport who does his work without any accident. In the same way, some method can be devised by which the officials and the non-officials in the district could combine and select honest men so that they may be rewarded either by some efficiency pay or efficiency promotion. If such a thing is done, there will be contentment among the lower staff and it will give a set-back to the tendency to corruption.

"In this connection, I also wish to refer to the system of maintaining personal registers or confidential files as they are called. This practice has to be discouraged in view of the fact that when entries are made in the personal registers, the public servant is kept in the dark. If it has to be maintained at all, the public servant must be given an opportunity of appeal against the entry. This is the only safety which an honest public servant can have against an unscrupulous superior.

"Then, Sir, the separation of judiciary from the executive has been long overdue and so far as South Kanara is concerned, it has been longing for it. I have been practising on the criminal side and my considered opinion is that the justice we are getting now from the magistrates is a mockery and a farce. It is no justice. Sometimes it runs on communal lines and very often on statistical lines. For example, if a magistrate tries about 100 criminal admission cases, he is supposed to have done cent per cent disposal and if a magistrate has disposed of only 25 out of 50 contested cases, he is supposed to have done 50 per cent disposal. Only the percentage is counted and not the amount or quality of the work. This leads to an unholy alliance between the police and the magistrates. Just at the fag end of the month, the magistrate asks the police to send up police admission cases . . ."

MR. SPEAKER :—"The hon. Member's time is up. The hon. Member Sri D. K. Raju will now speak."

* SRI D. K. RAJU :—"Mr. Speaker, Sir, while supporting the Cut Motion, I wish to bring to the notice of the House a few points. While speaking on the previous Demand, the Hon. Chief Minister said that the Secretariat was really efficient. But, so far as the districts are concerned, I wish to say that the administration is deteriorating day by day and is going from bad

15th July 1952]

[Sri D. K. Raju]

to worse. On account of our having ignored to remedy the defects over a long period, the facts do not come to the notice of the public. No doubt I have respect for the Hon. Chief Minister for his age, experience and above all his known ability in the administrative line. Even then so far as the efficiency of the district administration is concerned, I beg to differ from him. I have had intimate experience with several district headquarters. I know very well that the raw recruits, especially the clerks in the taluk offices, are very inefficient. Looking at these inefficient people in charge of administrative work, it appears to me as though the Government are breeding inefficiency in the name of solving unemployment. I do not want the lazy and the insincere staff to block the way of starving efficient men. There is another evil, viz., red-tapism. Inefficiency and red-tapism go together. What I want to impress on this House is that we must eradicate this red-tapism altogether. As far as possible red-tapism should not be allowed to continue. I say, as far as possible, because the Hon. Chief Minister has said that the Government servants were working hard. Even then, I wish to emphasize that the Heads of Departments should shoulder some more responsibility. I shall cite one or two instances in support of my statement.

“When once I asked a certain District Collector for some information, the Collector immediately replied: ‘Well, Sir, I do not know the policy of the Government. Unless I know the policy of the Minister I cannot decide this way or that.’ It happened when the previous Government was in office. I am not saying anything about the present Government. Does it mean that unless some guidance comes from above the whole district administration should remain at a standstill? Will it not result in unnecessary red-tapism? Corresponding to their higher salaries, the District Collectors should shoulder greater responsibility and speedily dispose of arrears and thus infuse greater efficiency in the administration of the district as a whole.

“I want to mention another thing also. In the matter of selection and posting of District Collectors, the Government should not show any favouritism. Only men of self-respect and integrity should be chosen as District Collectors so that they can carry on the administration on efficient lines. The whole administration of the district is entirely dependent on the integrity of the Collector of the district.

“I want to touch upon the medical facilities provided in the District Headquarters Hospitals. The existing system of appointing all and sundry as Honorary Surgeons should be revised immediately. Often there is non-co-operation and misunderstanding among the talented doctors in the Headquarters Hospitals with the result the poor patients suffer. This had been due to a great extent to the injuries caused by the unnecessary interference of the previous legislators of our State with the district authorities. During the past five years the legislators of our State had

[Sri D. K. Raju]

[15th July 1952]

been allowed to interfere according to their likes and dislikes in the district administration with consequent dislocation in the normal work. I sincerely trust that the present Government would give their serious attention to this matter and I am confident that they will set right the injuries already caused.

“The departments that have been thus injured are many, the prominent among them being the Local Administration Department and the Department of Religious Endowments. The poor Municipal Commissioners and the Executive Officers have been pestered with this thing or that by the legislators in season and out of season. I think this practice would be put an end to immediately. This scandal is not confined to these departments but extends to the various District Committees also. All the District Committees were full of Congressmen. I do not mean that Congressmen should not be allowed to hold these offices. What I want to impress upon the Government is that for all these posts men of some status, self-respect and integrity and men who have no party affiliations whatsoever should be chosen so that they would proceed with their work without any party motives behind them. I sincerely feel that members on the Treasury Benches would take note of what I have just now said. Unfortunately the Hon. Chief Minister is not here. But I hope that the Hon. Ministers for Prohibition and Land Revenue who are here will pay heed to my observations. I am very anxious that the present defects in our administration should be removed forthwith and that is the reason for my repeating these suggestions again and again.

“One of the hon. Members Sri R. Krishnaswami Naidu while talking on the Firka Development Department of our State has made some observation about me. As the hon. Member has said something about myself, and my Pontiac car I now propose to offer my own remarks. Due to lack of time I cannot go in detail and I can only cover a very short ground. I am fully acquainted with the work of firka development and am fully aware of its rotten administration. The whole system is rotten. What was the proof of the success of their work? Surely, the results in the recent elections. I have got full details with me to disprove what Sri Krishnaswami Naidu had said and I shall stop with this as I have no time to continue.”

***SRI G. NARAYANASWAMI NAYUDU:**—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்குமுன் நான் சில விஷயங்களை சொல்லுவதற்கு ஆசைப்படுகின்றேன். ஜில்லா அதிகாரிகளும், அவர்களுக்குக் கீழுள்ள இதர சிப்பந்திகளும் மக்களிடம் எப்படி நடந்துகொள்ளுகிறார்கள் என்பதைப்பற்றி மேலேயுள்ளவர்களுக்கும், மந்திரிகளுக்கும் நன்றாகத் தெரியாதென்று நினைக்கின்றேன். பல இடங்களில், தனவந்தர்களுக்கும், செல்வாக்கு உள்ளவர்களுக்கும் எப்படி சாதகமாகச் செய்யவேண்டுமென்பதற்காகவே தாங்கள் உத்தியோகம் வகிப்பதாக அவர்கள் கருதிக் கொண்டிருக்கிறார்களென்று நினைக்கிறேன். சில இடங்களில் உத்தியோகஸ்தர்கள் அவர்களுடைய கையாட்களாகவும்கூட மாறிவிடுகிறார்

15th July 1952] [Sri G. Narayanaswami Nayudu]

கள் என்று சொல்லவேண்டிய விதத்தில் அவர்கள் நடந்துகொள்ளுகிறார்கள். சமீபத்தில் நடந்த ஒரு சம்பவத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

“ சிந்தாமணி மஞ்சமல்லி குடிகள் வாரம் கோரி கான்விலியேஷன் ஆபீசரிடம் மனுக்கொடுத்து, அவர் விசாரணை செய்து, இன்னும் சில தினங்கள் கழித்த முடிவு சொல்கிறேன் என்று சொன்னார். அதன் பிறகு யாதொரு தகவலும் ஏற்படவில்லை. தொகுதி எம்.எல்.ஏ. ஆகிய நானும், கலெக்டரிடமும், போலீசாரிடமும் சென்று, “ எப்படியாவது ஒரு சமரசம் செய்து முடியுங்கள் ” என்று கேட்டுக்கொண்டும் கூட, சமரசம் செய்வதற்கு முயற்சி செய்யாமல், அங்கே இருக்கின்ற எல்லா அதிகாரிகளும் ஒன்று சேர்ந்துகொண்டு, 900 மூட்டை நெல்லை Special Armed போலீஸைக்கொண்டு வந்து, அவ்வளவு நெல்லையும் எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டார்கள்.

“ இன்னும் ஒரு இடத்தில் 64 மூட்டை நெல்லை, கான்விலியேஷன் ஆபீசர் பந்தோபஸ்து செய்து வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டுங் கூட, கான்விலியேஷன் ஆபீசரையை உத்தரவு பிரகாரம் குடிகள் நடந்து கொண்டுங் கூட, அதிகாரிகள் அவ்வளவு பேரும் வந்து 64 மூட்டை நெல்லையும் அள்ளிக்கொண்டு, விவசாயி ஒருவரை அடித்து, போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குக் கொண்டுபோய், வழக்கு தொடுத்திருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி கேட்டால், “ தவறு இருந்தால் ” விலில் கோரிட்டுக்கு மனு செய்துகொள்ளுங்கள் ” என்று கூறுகிறார்கள். இரண்டு அல்லது 3 மரக்கால் நெல் கிடைப்பதற்கு வக்கீலிடம் போய், அவர்களுக்கு பீஸ் கொடுத்து, கோர்ட்டில் வழக்காகுவது சாதாரண குடிகளுக்கு சாத்தியமல்ல. நியாயத்தையும் தர்மத்தையும் நம்பித்தான் அவர்கள் வாழ்கிறார்களே தவிர, நீதியை விலைகொடுத்து வாங்கும் மக்களைப் போல் அவர்களால் விலைகொடுத்து நீதியை வாங்க முடியாது. பணம் இருக்கக்கூடியவர்கள், செல்வாக்கு உள்ளவர்கள் தான் பெரிய வக்கீல் வைத்து உரிமையைப் பெறமுடியும் தவிர, சாதாரண சேரி மக்கள் சட்டநீதியாக நியாயத்தைப் பெறமுடியாது. அவர்களுடைய நிலைமை மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதிகாரிகளாயிருப்பவர்கள் ஓரளவு தர்மத்தையும் சட்டத்தையும் அனுசரித்து, தங்களை ஒரு கட்சியினுடைய கையாளாக மாற்றிக்கொள்ளாமல், நீதியின் பெயரால் சமாதானம் செய்தால் இந்தத் தொந்தரவுகளெல்லாம் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் ஏற்படமுடியாது. டி. பார்டி, டின்னர் பார்டி, வரவேற்பு, வழியனுப்பு இவைகளை யார் யார் செய்கிறார்களோ அவர்களுக்கு அதிகமாக செளகரியங்கள் செய்யப்படுகிறதே தவிர, சாதாரண மக்களுக்கு நியாயமான முறையில் காரியங்களை அதிகாரிகள் செய்யவில்லை. ஆகையால், மாறிவரும் சமுதாயத்திற்கேற்ற வகையில் காரியங்களை அதிகாரிகள் நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“ கீழே இருக்கும் சாதாரண கர்ணம் என்ன சொல்லுகிறானோ அதைத் தான் மேலே இருக்கும் அதிகாரிகள் உள்பட செய்கிறார்கள். கான்விலியேஷன் ஆபீசர், 30 வீதம் வாரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருந்தும், சும்பகோணத்தில் லீவில் இருக்கிற தாசில்தார் வந்து, ‘ 30 வீதம் கொடுக்காதீர்கள் ’ என்று பிரசாரம் செய்கிறார்.

“ கான்விலியேஷன் ஆபீசர் என்று ஒரு சில பேர்களை சர்க்கார் நியமித்தார்கள். கான்விலியேஷன் ஆபீசர்கள் அநேகமாக மிராசதார்களின் விளம்பர அதிகாரிகளாகவே தங்களை மாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, எந்த இடத்திலும் சமாதானம் செய்ததாகச் சொல்லமுடியாது. ஏதோ கிருஷ்ணசாமி அய்யங்கார் என்பவர் 5 ஆயிரம், 6 ஆயிரம் கலம் நெல்லை குடிகளுக்கு வாங்கி கொடுத்திருக்கிறார். பாக்கி கான்விலியேஷன் ஆபீசர்கள் மிராசதார்கள் எந்த முறையில் குடிகளை வைக்கிறார்களோ எந்த முறையில் கேவலமான வார்த்தைகளை உபயோகித்து, அவர்களை மிராசதார்கள் நடத்துவதைவிடக் கொடுமையாக, உதாசீனமாக, அலட்சியமாக, பொறுப்பற்றவகையில் நடத்திக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். அதிலிருந்து அவர்கள் தங்களை மாற்றிக்கொண்டு, ஜனசமுதாயத்தின் தேவைகளை

[Sri G. Narayanaswami Nayudu] [15th July 1952]

உணர்ந்து நடந்துகொள்ளவேண்டும். அவர்கள் வாங்கும் சம்பளம் மிராசுதார்க்களிப்பிருந்து மட்டும் வருகிறதென்று நினைக்கக்கூடாது. சாதாரண விவசாயிகள், மற்றும் எல்லோருடைய வரிப்பணத்திலிருந்தும் அவர்களுக்கு சம்பளம் வருகிறதென்பதை அவர்கள் மறந்துவிடக்கூடாது. அவர்கள் எதற்காக சர்க்காரால் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும், ஜனங்கள் இன்று இருக்கக்கூடிய நிலைமையையும் அவர்கள் நன்கு உணர்ந்துகொள்ளவேண்டும். அப்படியில்லாமல் அவர்கள் நடந்து கொண்டால், எந்த சர்க்கார் அரசாட்சி செய்தபோதிலும், அந்த சர்க்காருக்கு இந்த அதிகாரிகளால் நிச்சயமாக கெட்ட பெயர் தான் வரும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

5-45
p.m.

“உணவு உற்பத்தியின் பெயரால் பல இடங்களில் ஏதோ சில காரியங்கள் நடப்பதாகச் சொன்னார்கள். என் சொந்த அனுபவத்தைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். ஐந்து ஏக்கர் நிலம் தியாகி களுக்கு கொடுக்கப்பட்டது என்று எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்களே, அப்படிப்பட்ட 5 ஏக்கர் நிலம் எனக்கு எங்கே கொடுத்தார்களென்றால் பெரும்பாலும் உப்பு விளையும் நிலத்தைத் தான் எனக்குக் கொடுத்தார்கள். உடனே அங்கிருந்து மிராசுதார் நிலத்திற்குத் தண்ணீர் பாயும் கண்ணியைத் தார்த்துவிட்டார். கர்ணம் இருந்தார். விசாரணை நடந்தது. பல மாதங்கள் சென்ற பிறகு, சிறு வாய்க் கால் இருந்ததாகக் கண்டுபிடித்து, பப்ளிக் ஒர்க்ஸ் டிபார்ட்மென்ட்டார் தெரிவித்தாவிட்டார்கள். ரெவினியூ டிபார்ட்மென்ட்டாரால் கண்டுபிடிக்க முடிய வில்லை. கர்ணம் சொல்வது சரி யில்லையென்று தெரிவித்தார்கள். ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர் “நான் விசாரித்ததில் வாய்க்கால் இருந்ததாகத் தெரிகிறது” என்று எழுதி தாசில்தாருக்கு அனுப்பினார். தாசில்தாரிடம் கேட்டேன், “எப்படியாவது வாய்க்கால் வசதி செய்து கொடுத்தால் ஒரு குடும்பம் வாழும், நிலத்தைச் சாகுபடி செய்யமுடியும்” என்று தெரிவித்தேன். அவர் ஒரு வழியாக, இந்த உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்தின் பெயரால் செய்கின்றேன் என்று சொல்லி, 1, 2 வருஷம் கடத்திவிட்டார். பிறகு, தாசில்தார் பக்கத்திலுள்ள மிராசுதார் உங்களுக்குத் தண்ணீர் விடுவதாக ஒப்புக்கொள்ளுகிறார் என்று சொன்னார். கண்ணி வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். ஏற்கனவே, கண்ணி இருக்கிறதை வெட்டிக்கொடுக்கிறோமென்று சொன்னீர்களே, என்று கேட்ட பிறகு, அது கிட்டத்தட்ட மூன்று தடவை பேப்பர் போய்க்கொண்டும் வந்து கொண்டும் இருந்தது. கண்ணி வெட்டினால் சர்க்காருக்கு போதுமான அளவு வருமானம் வருமா? என்று கேட்டார்கள். வேறொரு அதிகாரி வந்து, கணக்குப் பார்த்ததில் ரூ. 650 ஆகுமென்று சொன்னார். நானாவது கொடுக்கிறேன், வெட்டிவிடுங்கள் என்று கேட்டபோது, தற்சமயம் கலெக்டராய்சில் பேப்பர் இருக்கிறது என்று ஏதோ சொல்லிவிட்டார். ஐந்து ஏக்கர் நிலம் கொடுத்த சங்கதி இம்மாதிரி இருந்தால், எப்படி உணவு உற்பத்தி பெருகுமென்று நான் கேட்கின்றேன்.

“இன்னொரு இடத்தில், அதாவது வல்லம் என்ற இடத்தில், 3, 4 ஏக்கர் நிலத்தை உழுது, சாகுபடி செய்து விளைவை உண்டாக்கினார் ஒரு விவசாயி அதைப் பார்த்தவுடனே பெரிய மிராசுதாருக்கு கோபம் வந்து, அந்த நிலத்தைக் குளமாக வெட்டுவதற்கு ஆரம்பித்தார். போலீசுக்கு ரிபோர்ட் செய்தோம். ரெவினியூ அதிகாரியிடமும் சொன்னோம். மேலும் மேலும் பள்ளம் வெட்டிக்கொண்டே இருந்தும் அதிகாரிகள் ஒன்றும் செய்யவில்லை. பள்ளம் வெட்டி முடிந்தபிறகு போலீசார் வந்து, “ஏற்கனவே பள்ளம் இருந்தது, புதிதாகப் பள்ளம் வெட்டப்படவில்லை” என்று சொன்னார்கள். ஆகையால், உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்தின் பேரில்கூட ஒரு சில மிராசுதார்களுக்கும், செல்வாக்குள்ளவர்களுக்கும் தான் தான் வேண்டிய சௌகரியங்களை அதிகாரிகள் செய்கிறார்களே தவிர, சாதாரணமாக சிறிய மிராசுதார்களுக்கு அந்த மாதிரி சௌகரியம் செய்துகொடுப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதைப்பற்றி குற்றாலம் விவசாயிகளும், மிராசுதார்களும் ஒன்றுசேர்ந்து ஒரு விண்ணப்பத்தைத்

15th July 1952] [Sri G. Narayanaswami Nayudu]

தாயர்செய்து மந்திரிக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு மான்யம் கூட பெரிய மிராசுதாரர்களுக்கும் செல்வாக்குள்ளவர்களுக்கும்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. சாதாரண ஜனங்களும், சிறிய மிராசுதாரர்களுக்கும் இவைகளெல்லாம் இல்லைவென்பதை இந்த சமயத்தில் உங்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

“ கர்ணங்கள் சம்பளத்தை உயர்த்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு ஒரு சிறிய யோசனை கூற விரும்புகிறேன். மூன்று வெட்டியான்களை கிராமங்களில் வைத்திருக்கிறோம். மூன்று பேர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக ஒருவரை நிறுத்தி விட்டால் அந்தச் சம்பளத்தை கர்ணங்களுக்குக் கொடுத்து சம்பளத்தை உயர்த்த முடியும். கிராமத் தலையாரிகள், பெரும்பாலும் பண்ணையார்கள். அதனால், கர்ணங்களுக்குப் போதுமான சம்பளம் கொடுக்கமுடியும். அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் வேலை செய்வதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும் என்று சொல்லிகொண்டு இந்த மான்யத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன்.”

* SRI M. R. RAMACHANDRAN :—“ Mr. Speaker, Sir, in supporting this Demand, I wish to offer a few remarks.

“ I come from a constituency which is carved out of three taluks. In my area, the main problem is that of the landless labourer. The weavers there are in very bad circumstances, and the condition of the small-scale landholder is in no way different. It is obvious that the district administration in Chingleput should now be alive to the needs of the people who for a long time have been suffering various difficulties. The Revenue Department which is in charge of such important subjects as the granting of loans for agricultural purposes and the grant of well subsidies, etc., no doubt does honest and laborious work; but at the same time it must be said that the time taken for disposal is too long. By the time a man who applies for a loan gets it, the necessity for the loan ceases to exist and the man's hopes are blighted and he finds himself in a desperate condition.

“ Coming to another aspect of agricultural loans there have been a lot of cases in Chingleput district and I trust in other districts also, where loan applications from agriculturists are received by the officials in any part of the year and they go through all the documents and the applicants also satisfy them in all details. But after the applicant has given satisfaction in all respects and when he is enthusiastically looking forward to receive the loan, he is told that there is not enough budget provision and he has to wait for some more time. This naturally causes a lot of inconvenience as he is thereafter unable to make any other arrangements for getting the money before the agricultural season is over.

“ Again, Chingleput is a district where the average agriculturist holds an acre or two and he considers that sufficient to maintain himself and his family. He is quite content and does not bother about what others think of him. It is this kind of agriculturist

[Sri M. R. Ramachandran] [15th July 1952]

who mostly applies for agricultural loans, and he should be given such loans without any kind of security, or on his own personal security, if he is a decent and respectable man.

“As regards assignment of lands for house sites, I find that people from Madras are given preference. There is at present a case going on in Guduvancheri. The persons who have been occupying some lands near the railway station for a long time are being asked to quit. If they do not go, they will be evicted on the ground that it is either a case of encroachment or as being reserved for some officials in Madras City. This is a case where an unjust eviction is sought to be made, and in fact there is already a local demand that the Government should interfere and see that the lands are given to the people already there or to somebody else, but not to the people who are now being sought to be helped.

“I want to say a word about the menials of the Revenue Department. The attenders and peons of this department are very much dissatisfied with the miserable pay they are getting. I should think that their pay and dearness allowance are still insufficient to make both ends meet. They recently met in a conference and I am in close touch with them and their grievances. I suggest that the Government should consider the question of merging the dearness allowance in their pay and treat their present emoluments as their regular permanent pay.

“In the town of Chingleput there is local Headquarters Hospital; Chingleput is about 38 miles from Madras City and yet that hospital is not run on modern lines and is not worth the name of a hospital. Perhaps on account of its nearness to Madras City, there is a notion that persons who are in need of immediate attention can be easily brought to Madras where better treatment can be had. But Chingleput is an important junction station and this hospital is expected to serve the people in the numerous surrounding villages. It is therefore necessary that the equipment, the accommodation and the staff of this hospital should be placed on a better footing and on a level with the standards obtaining in the City hospitals.

“From the point of view of public health in this town, I want to bring to the notice of the Government that the tank in the heart of the town is not kept in a clean state. Perhaps due to the present bad policy of paying no attention to tanks this tank is allowed to continue in a very bad condition! This matter needs immediate attention.

“Thanks to the efforts of the Government some amount of help is being given to the poor people, but this help is not always sufficient to meet their needs. For example, now and again the local supervisors or Tahsildars and other revenue official are asked to go to far-off places and get into contact with the people there; but they are not interested in going to such distant places.

15th July 1952] [Sri M. R. Ramachandran]

For some time past there has been a very strong agitation for wells in Vadamanaveli, a place which is a little out of the way and where you can't find much of traffic or other activities. The place is between the sea and the Buckingham Canal and if anybody wants to go to that place, he will have to cross the Buckingham Canal which means he will have to undergo some amount of difficulty. When I visited the place, I had to wade through knee-deep water and I listened to tales of woe from the villagers. The villagers there say that for a long time they have been particularly neglected. I submit that it is our duty to see that whatever improvements are necessary in such remote places are carried out as expeditiously as possible."

MR. SPEAKER:—"I now adjourn the House to meet again at 10-30 a.m. on Wednesday, 16th July 1952."

The House then adjourned.

